

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XV. ročník
číslo 8/2017

Ruženec Panny Márie je najlepším prostriedkom
na dosiahnutie dvojakého cieľa:
dobré sa modliť a správne žiť.

Pius V.

Šíriťme za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Božie požehnanie
strana 3

Zamyslenie

Mesiace ruženca
strana 4-5

Týka sa nás

Zo života Klubu
kresťanských
seniorov
strana 6-7

Zažili sme

Slávnostné trojdné
strana 8

Zaujalo nás

„Stále som sa modlil“
strana 9

Týka sa nás

Kto bol don Titus
Zeman?
strana 10-12

Zamyslenie

Panna Mária -
rozvážovačka uzlov
strana 13-14

Zaujalo nás

Homília Svätého Otca
strana 15

Farská kronika

od 18.8. do 20.9.2017

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatosťou krstu začlenili:

Dária Krajčovičová,
Ema Obertová, Leo Šadibol,
Jana Cifrová, Isabela Sabey,
Oscar Sabey,
Vivienne Anna Gondášová,
Paulína Fizerová, Kaylee Fallows,
Nella Dlhová, Vladimír Šiška,
Kristína Palkovičová,
Daniela Kotlárová, Nikolas Tonka,
Oliver Lacika, Nela Lukáčová,
Zara Havalda, Mia Pihíková,
Mathias Fabrice, Nikola Urminská,
Karolína Urminská

S nádejou na večný život sme odpovedali:

Ing. Pavol Pecho, 67 r.
Anna Bartošová, 55 r.
Rudolf Slošiar, 78 r.
Magdaléna Stopková, 78 r.
Július Krásny, 72 r.
Jústína Kamenská, 84 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Martin Fízer - Zuzana Andrejová
Miroslav Jančík - Monika Šarayová
Juraj Gergel - Denisa Kráľovičová
Simeon Klapal - Veronika Hubinská

Blahoželáme ☺

Dňa 16.9.2017 sa banskobystričský diecézny biskup Marián Chovanec dožil okrúhleho životného jubilea 60 rokov života a 18.9.2017 si pripomenul 18. výročie svojej biskupskej vysviacky. Všetci veriaci mu vyprosujeme hojné Božie požehnanie a milosti, aby vždy vo svojej službe čerpal silu vo vzťahu k eucharistickému Kristovi a naďalej verne a s radosťou slúžil Cirkvi a veriacim. Nech mu Matka Božia vyprosí potrebné milosti v kňazskej službe u svojho Syna a svojou mocou pomáha a ochraňuje od všetkých protivenstiev!

Pozvánka

Pozývame všetkých bratov a sestry na 11. púť ružencových bratstiev do Národnej baziliky Sedembolestnej Panny Márie, Patrónky Slovenska v Šaštíne, ktorá sa uskutoční dňa 7.10.2017 (sobota) s témou „Fatimské posolstvo obrátenia, modlitby a pokoja.“ Program sa začína o 9,00 hod. privítaním pútnikov s následným programom, kde vyvrcholením bude svätá omša, ktorú celebruje Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup. Nezostaňme ľahostajní k výzvam tejto doby a prijmime pozvanie k Panne Márii.

Liturgický kalendár

1.10. - 26. nedeľa v cezročnom období
8.10. - 27. nedeľa v cezročnom období
15.10. - 28. nedeľa v cezročnom období
22.10. - 29. nedeľa v cezročnom období
29.10. - 30. nedeľa v cezročnom období

Božie požehnanie

Požehnanie chcem zaželať vám všetkým a prosiť pritom za nás všetkých, aby nás Pán žehnal... Keď vypovieme túto túžbu po Božom požehnaní, obyčajne požehnanie spájame s niečím dobrým, ako je napríklad zdravie, šťastie, vnútorný i vzájomný pokoj a pod. Pri požehnaní očakávame skrátka niečo príjemné... Dostatok všetkého, čo dokáže slovo príjemné štedro naplniť.

Ale do želania Božieho požehnania musíme započítať aj Ježišovu osobu. A ten zakusoval aj nepríjemnosti, nepochopenie, krivdu i utrpenia. Dokonca kruto znejúce a vykonané odsúdenie a rovnako krutú smrť. Akosi na ňom, na Ježišovi vidíme, že aj utrpenie môže byť a je požehnaním.

Nastáva to vtedy, keď trpíme, lebo odporujeme zlu, hriechu v akejkolvek podobe. Môže to byť niečo, čo znášame v sebe, lebo zlo je v nás, ale môže to byť aj niečo, čo znášame v našom okolí a medzi sebou... A aj toto trpezlivé premáhanie zla a Zlého je požehnaním. Toto utrpenie a premáhanie zla, v ktorom Pán Boh človeka nenechá, ale je s ním a s nami. Ozaj netreba zabudnúť, že Ježiš nám sľubuje úspech: „*Ja som s vami po všetky dni...*“

Toto hlboké vedomie Božej prítomnosti v rozličných okolnostiach života, to vám želám a za to sa modlím, aby vás Pán požehnával!

V modlitbe

Vladimír, dekan

Mesiac ruženca

Mesiac október je mesiacom úcty k Ružencovej Panne Márii. Ruženec je modlitba, ktorá nás sprevádza tajomstvom, kedy anjel Gabriel oznámil Panne Márii, že sa stane Bohorodičkou. Zároveň nám jednotlivé desiatky odkrývajú Ježišov život. Ľudia oddávna prehlbovali svoj duchovný život práve touto modlitbou. Ruženec je modlitba meditatívna, rozjímavá. Vyžaduje si vnútorné a vonkajšie stíšenie, určitú uzobranosť. Zároveň nás modlitba sv. ruženca obdarúva pokojom.

Je pre nás rovnováhou pri našej činnosti a myslení. Pozývame vás k tejto modlitbe zvlášť v tento mesiac aj v našom chráme.

Význam a moc modlitby ruženca v dejinách Cirkvi nám pripomínajú mnohí. Svätci, pápeži, učitelia Cirkvi i jednoduchí veriaci laici. Výzva na túto modlitbu však najmocnejšie zaznieva k nám ľuďom od samej Božej Matky. V Lurdoch i vo Fatime ju vidíme s ružencom a láskavým pohľadom matky, ako ponúka svojim deťom bezpečnú pomoc a zbraň proti akémukoľvek zlu. Je to reťaz modlitieb, ktorá spútava zlo a oslabuje jeho moc vo svete a v srdciach ľudí zapáľuje lásku. Preto má názov ruženec - reťaz duchovných ruží, lebo predstavuje kráľovskú čnosť lásky, pred ktorou kapituluje každý nepriateľ. V tejto modlitbe uvažujeme o živote, umučení a slávnom vzkriesení Ježiša Krista práve pod vedením jeho i našej matky Márie, pretože ona mala mimoriadnu účasť na jeho živote a najvyznikajúcejšie s ním spolupracovala na jeho vykupiteľskom poslaní. Svoju lásku

matky posvätenú Božou milosťou pripájala k láske svojho Syna, ktorý nás vykúpil obetou lásky.

Ani my však nie sme vylúčení z tejto spolupráce. Naopak; sme pozvaní, podobne ako Panna Mária, prežívať každú etapu svojho života v úzkom vnútornom spojení s Kristom a spolupracovať tak s ním na spáse seba i blížnych. Na tejto ceste však musíme počítať s mnohými prekážkami, s úzkou a strmou cestou, ktorú Ježiš spomína svojim

u č e n í k o m . P r e t o potrebujeme mimoriadnu posilu, ktorú nám Boh ponúka skrze Pannu Máriu.

Podobne, ako to bolo v jej živote, aj my sme zažili niečo ako Mária v radostných tajomstvách: Zvestovanie, keď sme si začínali aspoň nejasne uvedomovať dar viery v Boha. Aj od nás Boh očakáva odpoveď lásky, ktorá sa chce podeliť s vnútornou radosťou a poslážiť blížnemu ako Mária u Alžbety. Aj my môžeme prinášať svetu živého Ježiša Krista prítomného tam, kde

sú aspoň dvaja zjednotení v jeho mene. Aj od nás Boh vyžaduje odpútanosť od každého daru, aby sme ho vedeli obetovať pre Boží plán spásy. Aj v našom živote občas stratíme Ježiša z dohľadu a o to vrúcnejšie sa k nemu privíňame, keď ho znova nájdeme.

V tajomstvách svetla sa nám odkrýva Ježišov verejný život, čo môžeme prirovnať produktívnemu veku človeka. Práve na Ježišovom príklade sa máme učiť, že aj uprostred najväčšieho fyzického rozkvetu a síl človek potrebuje nadprirodzenú rovinu, ktorá mu pomáha žiť plnohodnotný a

vyrovnaný život. Jeho zázraky, ako premenenie vody na víno, premenenie na hore Tábor, premenenie chleba a vína na jeho telo a krv, boli zakomponované do bežného i sviatočného života ako zlatá niť, ktorá pevne udržuje všetko na svojom mieste. To dokazuje, že život človeka na zemi nemá byť len niečím načisto pozemským. Má ho prestupovať mystika každodenného života, ktorá dáva všetkému nadprirodzenú hodnotu a trvácnosť.

V bolestných tajomstvách ruženca sa môžu odzrkadľovať a vyjasňovať naše osobné križe, duchovné i telesné. Rozjímaním o nich v modlitbe ruženca a ich konkrétnym prežívaním náš život môže nadobúdať nové, väčšie dimenzie v kontexte života všetkých ľudí okolo nás. Spájajúc s Kristom svoje vlastné utrpenie sa stávame ním samým, ktorý aj v súčasnom svete kráča pomedzi ľudí a učí ich zmyslu života a každej udalosti v ňom, hľadiac na večný cieľ.

Slávnostné tajomstvá ruženca nám pripomínajú naše spojenie s tými, ktorí nás predišli do nebeskej vlasti a posilňujú v nás nádej, že ju tiež dosiahneme. Čosi ako

zmŕtvychvstanie s Kristom prežívame vždy, keď v našej duši znova ožije Božia posväcujúca milosť. Kristovo nanebovstúpenie nám poukazuje na Otca, ktorý nás stvoril z lásky a ku ktorému smerujeme. Zoslanie Ducha Svätého na Pannu Máriu a apoštolov nás naplňa radosťou nad darmi, ktorými Boh oživuje a udržuje svoju nevestu Cirkev. Nanebovzatie Panny Márie nám ukazuje vznešenosť ľudskej prirodzenosti a je nám zárukou toho, že aj my môžeme prísť s telom i dušou do večného života. Korunovanie Panny Márie v nás posilňuje dôveru, s ktorou máme prosiť túto našu mocnú Kráľovnú neba a zeme o príhovor v našich každodenných potrebách.

Vidiac takto ružencové tajomstvá môžeme v ktorejkoľvek chvíli napojiť svoj život, svoje radosti i bolesti, chvíle všedné i sviatočné, na život Krista a Panny Márie. A tak nielen v októbri, ale cez celý rok môžeme z nich čerpať silu a vytrvalosť, aby náš život bol čoraz krajšou reťazou skutkov lásky na oslavu Boha a na radosť našej Nebeskej Matky.

zdroj: internet

Zo života Klubu kresťanských seniorov

V poslednom vydaní farského časopisu Pútnik som predstavil niektoré podujatia, ktoré členovia nášho klubu usporadúvajú, alebo sa na nich zúčastňujú. Dovoľte mi, aby som vám priblížil, čo sme prežili v posledných dňoch.

Medzi hlavné body programu nášho klubu, ako je iste známe, je príprava a realizácia Slávnostného trojdňa k výročiu požehnania našej krížovej cesty, ktoré bolo začiatkom jesene v roku 2013. Teda tento rok je to už štvrtý raz, čo si túto slávnosť pripomíname. Posledné dni augusta a začiatok septembra nabrala príprava na

intenzite aj vďaka spolupráci s vdp. dekanom Vladimírom Farkašom, pátrami saleziánmi zo Šípku a ďalšími dobrými dušami z našej farnosti. Tesne pred

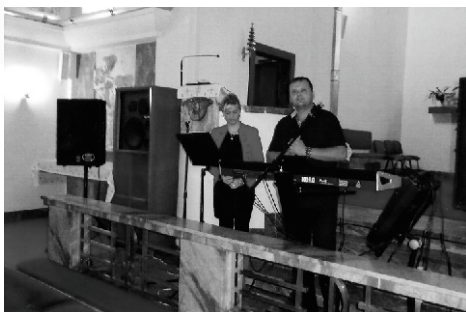

slávením trojdnia sme sa podieľali na príprave prostredia celej krížovej cesty, aj keď sv. omša a modlitba krížovej cesty museli byť odslúžené a premodlené v dôsledku nepriaznivého počasia v našom kostolíku. Pri propagácii nám pomohol pán Berešík prípravou plagátu, ktorý nám potom vytlačil pán Ustinov v Dome kultúry.

Trojdnie sa teda začalo v utorok 12.9. poobede o 15,00 hod. svätým ružencom, po

ktorom nasledovala sv. omša celebrovaná naším pánom kaplánom Martinom Mihálom. Záver dňa patril sv. omši o 18,00 hod. celebrovanej naším pánom dekanom, po ktorej v priestoroch kostola vystúpil spevácky súbor Duo Rytmus z Oslian. Aj oni

prispeli svojím spevom a hudbou k obohateniu celého dňa a celého podujatia. Druhý deň začal poobede modlitbou krížovej cesty o 16,00 hod. za asistencie vdp. Mareka Martinkoviča, pána farára z Veľkých Uheriec, celebranta svätej omše o 18,00 hod., pred ktorou sa žieničky pomodlili sv.

ruženec. Tretí deň sa niesol v znamení budúceho blahoslaveného Titusa Zemana. Večer sa začal opäť sv. ružencom, po ktorom nasledovala sv. omša o 18,00 hod., celebrovaná administrátorom saleziánov na Šípku, pátrom Bohušom Piešťanským a kazateľom bol vdp. Vojtech Surový. Pátri saleziáni po sv. omši odprezentovali život budúceho blahoslaveného Titusa Zemana, mučeníka za duchovné povolania, ktorý zomrel na následky mučenia v komunistických žalároch. Atmosféra počas Slávnostného trojdnia bola vynikajúca, k čomu prispela aj hojná účasť nás veriacich, hlavne na sv. omšiach. Aj keď nám nepriaznivé počasia nedovolilo ísť na krížovú cestu, chcem veľmi pekne poďakovať za pomoc pri príprave a realizácii

tohto pekného trojdnia. Hlavne treba poďakovať našim duchovným otcom za sv. omše a homílie, ktoré počas sv. omší predniesli. Nech je to všetko na oslavu nebeského Otca a nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ktorý nás vykúpil svojou krížovou cestou z našich hriechov!

Dlhšiu dobu sme sa zaoberali prípravou zájazdu do kráľovského mesta Kadaň so zástavkou v Prahe, hlavnom meste ČR. Pre malý záujem sme napokon zájazd zrušili, ale piati z nás túto cestu autom predsa len absolvovali. Tento výlet sme absolvovali 25.8. -27.8.2017. Mestečko Kadaň sa nachádza na západe Čiech, pri Žatci či

Chomutove. Tu si už niekoľko rokov v poslednú augustovú sobotu pripomínajú víťanie rímskeho cisára a vtedy aj českého kráľa Karla IV., ktorého privítali v Kadani v roku 1367, teda pred 650 rokmi. Bol to

krásny zážitok. Pekný dojem sme mali z celej sobotňajšej slávnosti, z úhladného a čistého mesta Kadaň a toto všetko znásobil zážitok na nedeľnej sv. omši v kostole Povýšenia sv. kríža, keď nám tamojší veriaci ponúkli, aby sme sa pomodlili sv. ruženec pred sv. omšou v nedeľu ráno o 8,30 hod.

Je všeobecne známe, že v Sampore, dedinke neďaleko kúpeľov Sliač, majú svoj kláštor Premenenia Pána pátri benediktíni. Už je to sedem rokov, čo sa do Sampora nasťahovali a stále potrebujú hmotnú či finančnú pomoc. Po dohode s pátrom Františkom Štrbom, ktorý bol istý čas u nás kaplánom, sa štyria z nás zúčastnili u nich malej brigády. V piatok 18.8. sme pomohli pri zbere úrody z ich políček a pri dostavbe časti kláštora - mnišského domu. Som

presvedčený, že to nebolo posledný raz.

Stále pracujeme na príprave dokumentov, ktoré sú potrebné k výstavbe kaplnky Povýšenia sv. kríža na našej kalvárii. Vďaka Pánu Bohu sa proces chýli ku koncu.

Na sobotu 7.10. plánujeme púť do Šaštína v spolupráci s ružencovým bratstvom a pani Zábojníkovou. Verím, že aj táto púť sa nám vydarí tak, ako púť na Staré Hory, či na Raticov vrch, ktoré sme spolu organizovali. Keď budete mať v rukách toto číslo Pútnika, možno bude ešte nejaké miesto v autobuse voľné, prihláste sa.

Začiatkom decembra, presnejšie 4.12. - 8.12. plánujeme v spolupráci s Domom kultúry už tradičnú výstavu betlehemov, ako symbolu Vianoc. Už teraz vám dávame túto skutočnosť na vedomie, aby ste si potrebné exponáty mohli pripraviť. Nepôjde len o betlehemy, ale aj o pohľadnice, ktoré sa na toto obdobie vzťahujú, výšivky, háčkovanie a iné veci, ktoré sa hodia k tejto výstave. Exponáty budete môcť doniesť v poslednom novembrovom týždni do Domu kultúry pani Paulíkovej. Ďalšie informácie budú ešte oznámené.

Náš otec biskup mal 16.9. narodeniny, preto sme mu poslali nasledovný vinš:

Otec biskup, členovia Klubu kresťanských seniorov Partizánske-mesto s radosťou prijali správu, že náš otec biskup sa dožíva krásneho životného jubilea 60 rokov. Pri tejto príležitosti Vám prajeme od nášho nebeského Otca veľa Božích milostí, nech Vás vo vašej službe, ktorú robíte pre nás, sprevádza orodovanie Panny Márie. Prajeme Vám pevné zdravie do ďalších rokov pri vedení našej diecézy.

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

Slávnostné trojdnie

V utorok 12.9.2017 popoludní o 15,00 hod. modlitbou sv. ruženca sme začali sláviť Slávnostné trojdnie, ktoré sa stáva tradíciou našej farnosti. Konalo sa pri príležitosti štvrtého výročia požehnaní Krížovej cesty Povýšenia Svätého Kríža, ktorá je na úpätí blízkeho lesa za riekou Nitrou. Opäť ho organizovali Klub kresťanských seniorov Partizánske-mesto a rímsko-katolícke farské úrady Partizánske, Šimonovany a Šípok.

Po modlitbe sv. ruženca, ktorá pre nepriaznivé počasie, ale zároveň potrebný dážď, bola v kostole a nie pri jaskynke Panny Márie, nasledovala o 16,00 hod. sv. omša. Jej liturgia bola mariánska, nakoľko bol deň spomienky Najsvätejšieho mena Panny Márie. Celebrantom bol pán kaplán Martin Mihál. V homílii nám priblížil vznik tradície krížovej cesty v Cirkvi.

V tento deň, v rámci Slávnostného trojdna bola ďalšia sv. omša o 18,00 hod. Celebroval ju pán dekan Mons. Vladimír Farkaš. Charakterizovali ju mariánska liturgia aj homília. Mária, aj keď bola plná prekvapenia a otázok, prikývla, „Nech sa stane.“ To urobil aj za cenu utrpenia budúci blahoslavený Titus Zeman, ktorého príklad sa stal mottom trojdna. Aj jeho zásluhou a mnohých ďalších mučeníkov sme dnes večer mohli počúvať koncert duchovných piesní skupiny Rytmus z Oslían. Svätej omše a koncertu bol účastný aj primátor mesta Jozef Božik.

Druhý deň slávania trojdna 13.9.2017 začal modlitbou krížovej cesty. Dnes sme ju neprešli a neprežili v prírode, čo nám aj dosť chýbalo, ale pre rozmoknutý terén sme sa ju modlili vo farskom kostole. Viedol ju vdp. farár Marek Martinkovič z Veľkých Uheriec a pripravili ju a predmodlievali sa členovia KKS. Utvrdili sme sa v nej, že okrem kríža inej cesty do raja niet. Je to ťažká cesta, ale aj Ježiš pokorou založenou na poslušnosti vykúpil svet. Čas zostávajúci do sv. omše sme vyplnili modlitbou svätého ruženca a

prosieb k Fatimskej Panne Márii, nakoľko bol 13. deň v mesiaci vo Fatimskom roku. Toto motivovalo aj celebranta vdp. Mareka Martinkoviča k sláveniu mariánskej sv. omše o 18,00 hod. Pripomenul, že v tomto 100. jubilejnom roku môžeme získať mnohú milosť. Mária prijala kríž, dostali sme ju za matku práve pod krížom a v ňom je aj zmysel nášho života.

Tretí deň modlitieb Slávnostného trojdna 14.9.2017 vyvrcholil na sviatok Povýšenia sv. kríža. Charakterizovalo ho teplé, slnečné, takmer letné počasie ako veľký kontrast studeného daždivého utorka. Takúto zmenu v duchovnej oblasti by sme radi zaznamenali aj v nás. Budúci blahoslavený don Titus Zeman je nám vzorom. On bol hviezdou dnešného dňa. Po modlitbe sv. ruženca o 17,00 hod. nasledovala o 18,00 hod.

slávnostná sv. omša. Pozvanie na ňu prijali kňazi saleziáni zo Šípku. Hlavným celebrantom bol don Bohumil Piešťanský a koncebrovali don Vojtech, don Peter Naňo a náš pán dekan Mons. Vladimír Farkaš. Liturgia sv. omše bola k sviatku Povýšenia sv. kríža. V homílii sa nám prihovril don

Vojtech a poučil nás, ako môžeme kríž povýšiť, napr. sústredeným požehnávaním sa, umiestnením krížov v príbytkoch a modlitbou pred nimi, sebazáporom, túžbou byť svätým, utrpením, zlo vedieť otočiť na lásku, neprerušit kolobeh lásky od Pána k ľuďom, aby nevznikala púšť. Celebrant obetoval sv. omšu za tých, čo našu krížovú cestu pomohli zrealizovať. Po skončení sv. omše nasledovala videoprojekcia o živote a poslaní budúceho blahoslaveného saleziána a kňaza dona Titusa Zemana, mučeníka za duchovné povolania. Za prevádzanie mladých do Talianska bol väznený a mučený režimom. Ku kňazskému povolaniu priviedol 23 ľudí. Jeho pohreb bol slávnosťou a už na ňom zazneli vyjadrenia, že zomrel svätý človek a mučeník. Na jeho blahorečenie, ktoré bude 30.9.2017 v Bratislave, sme všetci pozvaní.

Š.Š.

„Stále som sa modlil“, povedal don Uzhunنالil pri stretnutí s novinármi

Z 18-mesačného väznenia islamistami vyšiel so stratou 30 kilogramov, fyzicky zoslabnutý, ale duchovne silný a s čistou mysľou. 57-ročný indický salezián don Thomas Uzhunنالil sa po svojom oslobodení stretol s novinármi na pôde Centra Salesianum v Ríme.

„Stále som sa modlil,“ povedal otec Tom, „za všetkých, za pápeža, za zavraždené sestry, za rodinu, za tých, o ktorých som vedel, že sa modlia za mňa, aj za únoscov. Nikdy so mnou nezaobchádzali zle, únoscovia mi dokonca dali lieky, ktoré som potreboval na cukrovku. Vďaka 230 tabletkám, ktoré som dostal k dispozícii, som mohol počítať dni, ktoré plynuli.“

Indický kňaz ďalej novinárom povedal, že v zajatí mal pri sebe mať Eucharistiu, lebo únoscovia pri útoku so sebou z kaplnky odniesli aj svätostánok. Rehoľník tiež prezradil, že počas osemnástich mesiacov ho trikrát premiestnili na iné miesto, aby nevedel, kde sa nachádza.

Na otázku, aký bol podľa otca Uzhunنالila dôvod únosu, médiám odpovedal: **„Neviem, azda pre to, aby tým získali peniaze. Existuje veľa skupín, ktoré robia podobné veci kvôli peniazom. Alebo preto, že som Ind. Skutočne neviem.“** Novinárov tiež

zaujímalo, či sa ho moslimskí únoscovia snažili obrátiť na islam. Otec Tom rázne odpovedal, že nie, nikdy.

Na záver tlačovej konferencie saleziánsky kňaz vyjadril túžbu stretnúť sa s matkou predstavenou Misionárook lásky a poďakoval sa Bohu za to, že sa vždy o neho staral. Opäť zopakoval, že by rád pokračoval v službe Bohu a bol poslušný jeho vôli.

O podrobnostiach ohľadom prepustenia dona Uzhunنالila sa na stretnutí nehovorilo. „Nepoznáme ich,“ vysvetlil hlavný predstavený saleziánov don Ángel Fernández Artime. „Je isté, že oslobodenie a prevoz sa udiali cez

humanitárneho operátora, v komunikácii a spojení s Ománskym sultanátom,“ dodal don Artime.

O k r e m saleziánov bola na stretnutí prítomná aj skupina sestier Matky Terezy - Misionárook lásky. Ich štyri

spolusestry boli pri masacre 4. marca 2016 v jemenskom Adene surovo zavraždené útočníkmi, spolu s 12 ďalšími osobami v charitatívnom zariadení.

Dona Thomasa Uzhunنالila druhý deň po jeho prepustení a príchode do Ríma prijal Svätý Otec František na súkromnom stretnutí vo Vatikáne.

Dojímavé stretnutie dona Uzhunنالila s pápežom Františkom

Svätý Otec František prijal na súkromnom stretnutí dona Thomasa Uzhunنالila, ktorého pred rokom a pol uniesli džihádisti, a ktorého na zásah ománskeho sultána prepustili na slobodu.

Vatikánsky denník *L'Osservatore Romano* priniesol zo stretnutia viacero dojímavých fotografií. Na jednej snímke pápež bozkáva ruku indického misionára, na ďalšej don Thomas prejavuje úctu Petrovmu nástupcovi kľačiac na kolenách s hlavou dotýkajúcou sa pápežových nôh.

Svätá stolica pozorne sledovala prípad uneseného kňaza od začiatku, keď ho v marci 2016 počas brutálneho útoku v Jemene násilím odvliekli na neznáme miesto a vynaložila veľa úsilia, aby sa don Uzhunنالil dostal na slobodu.

zdroj: Vatikánsky rozhlas

Kto bol don Titus Zeman?

27. februára 2017 Svätý Otec František schválil dekrét o mučeníctve dona Titusa a umožnil jeho blahorečenie. Blahorečenie dona Titusa Zemana sa uskutočnilo v sobotu 30. septembra o 10.30 h v Petržalke na priestranstve pri Kostole Svätej rodiny.

Dnes samotná Cirkev číta život Titusa Zemana v pojmoch mučeníctva: to najvyššie svedectvo dané z lásky na obranu viery. Jeho smrť bola zapríčinená násilnými skutkami prenasledovateľa, z nenávisti k samotnej viere, ktoré jasným spôsobom viedli k skráteniu jeho života.

TÝKA SA NÁS

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915. Bol najstarší z desiatich detí Jána Zemana a Agneše rodenej Grebečiovej. Vyrastal v rodine, ktorá od útleho detstva vychovávala deti k viere, a tak niet divu, že už ako malý desaťročný chlapec sa rozhodol vydať na cestu rehoľného kňaza. Nikomu sa nepodarilo odradiť ho od tejto myšlienky. Dokonca ani donovi Bokorovi, ktorý ho pred prijatím do ústavu saleziánov v Šaštíne skúšal. Na požiadanie rodičov, pretože boli chudobní, ho odrádzal, že je ešte malý a v kláštore saleziánov bude bez mamičky a nebude môcť plakať, keď mu bude za ňou smutno. Od malého Titusa dostal odpoveď: „Prečo hovoríte, že tu nebudem mať mamičku? Áno, svoju pozemskú mamu tu nebudem mať, ale bude tu so mnou Panna

Mária Pomocnica, ktorej som slúbil, že keď vyzdraviem, prídem za ňou. Tá ma bude opatrovať a ochraňovať. Ja sa nerozplačiem, lebo tu budem mať svoju nebeskú mamičku.“ Vtedy don Bokor kapituloval a povedal: „S tým chlapcom sa nedá rozprávať. Nedá sa odhovoriť, ten chlapec je povolaný! Je to Božia vôľa, proti ktorej nemá zmysel bojovať!“ Titusovi teda už nič nestálo v ceste za vytúženým povolaním. Gymnaziálne štúdium absolvoval postupne v ústavoch saleziánov v Šaštíne, v Hronskom Svätom Beňadiku a vo Frištáku u Holešova,

pričom polročné a koncoročné skúšky robil na Rímskokatolíckom reálnom gymnáziu v Kláštore pod Znievom, kde aj maturoval. Ako saleziánsky asistent pôsobil v Hronskom Svätom Beňadiku a v Moravskej Ostrave. Teológiu začal študovať v roku 1937 v Ríme na Gregoriánskej univerzite. V

štúdiu pokračoval v Chieri pri Turíne v Inštitúte teológie. Počas školského roku a prázdnin pomáhal ako asistent v oratóriu. Titusova túžba byť kňazom sa naplnila v Turíne 23. júna 1940, keď z rúk kardinála Maurilia Fossatiho pokorne prijal neoceniteľný dar kňazstva. Primície mal v rodných Vajnorochoch 4. augusta 1940. Keď sa po skončení štúdia vrátil na Slovensko, aby šíril Božie slovo a venoval sa mládeži, ako si to v mladosti zaumienil, začal pôsobiť v saleziánskom oratóriu v Bratislave na Mileticovej ulici. 1. júla 1941 bol ustanovený za kaplána vo farnosti Bratislava - Tehelné pole. Inšpektor saleziánov don Jozef Bokor ho presvedčil, aby išiel študovať na Prírodovedeckú fakultu chémie a prírodopis, aby mohol tieto predmety učiť

na biskupskom gymnázium v Trnave. V roku 1943 uvoľnili dona Titusa z duchovnej správy. Preložili ho do Trnavy, aby tam učil na spomenutom gymnázium. Na Titusa Zemana veľmi doľahli udalosti barbarskej noci z 13. na 14. apríla 1950. Keď štátna moc obsadila kláštory a presunula rehoľníkov do sústredovacích táborov, vďaka Božej prozreteľnosti bol na fare v Šenkviaciach. Trápilo ho pomyslenie, čo je so spolubratmi a rozmyšľal, ako by im pomohol. Začal sa zaoberať myšlienkou ilegálne odvieť mladých spolubratov a bohoslovcov do Turína, aby mohli dokončiť začaté štúdium. Navštívil dona Františka Revesa na fare v Brodskom a povedal mu, čo zamýšľa. Spolu sa išli pozrieť až k rieke Morave na miesta, kde začínalo hraničné pásmo a kde by mohli byť brody. Keďže nemali nijaké skúsenosti z ilegálnych prechodov hraníc, dohodli sa, že budú hľadať prevádzáčov. V lete 2. júla 1950 navštívil dona

Titusa v Šenkviaciach don Ernest Macák a navrhol mu, aby odvádzal nedoštudovaných bohoslovcov a mladých spolubratov do zahraničia. Keď mu povedal, že ho napojí na jedného prevádzáča, don Titus hneď súhlasil. Nezaváhal ani sekundu a prijal návrh, veď sám sa usiloval nájsť prevádzáča. Ani zlé skúsenosti a hroziace nebezpečenstvo počas prvých dvoch ilegálnych ciest do Turína neodradili dona Titusa od prípravy ďalšej cesty. Veril, že tí, čo budú môcť študovať v Turíne, sa raz vrátia na Slovensko ako kňazi, alebo pôjdu ako misionári šíriť Božie slovo do sveta. Tak Titus zorganizoval tri prechody: jeden medzi augustom a septembrom 1950; ďalší v októbri 1950; a posledný v apríli 1951. Medzitým sa aktivita záchrany

saleziánskych povolání stala kanálom, cez ktorý sa pokúsil zachrániť aj prenasledovaných diecéznych kňazov. Po tom, ako ho k tomuto počinu povzbudil vtedajší hlavný predstavený saleziánov don Pietro Ricaldone, ktorého stretol v Turíne, a po tom, ako prekonal ťažkú chvíľu osobnej skúšky „temnej noci“ v januári 1951 v Linzi, keď čakal na vhodné okolnosti návratu do vlasti, bol Titus Zeman spolu s mnohými ďalšími v apríli 1951 zatknutý. V myšliach spolubratov nastalo zdesenie. V modlitbách sa obracali na Pána Boha a Pannu Máriu Pomocnicu kresťanov, s prosbou, aby ich zachránili pred smrťou. Vykonštruované obvinenia boli: špionáž a velezrada. Prokurátor pre neho žiadal trest smrti. Ale

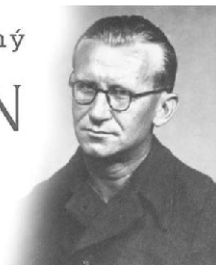
nový slovenský blahoslavený

TITUS ZEMAN

Kto to bol?

Prečo sa stal blahoslaveným?

Čo znamená pre Slovensko?

TÝKA SA NÁS

Titusova povest a vôľa režimu „nevytvárať mučeníkov“ priniesli zmenu trestu na 25 rokov tvrdého väzenia bezpodmienečne, so stratou občianskych práv. Trinásť rokov Titus znáša väzenie, ťažko mučený, zosmiešňovaný, ponížovaný. Bratislava, Leopoldov, Ilava, Mírov, Valdice a Jáchymov so svojom strašnou „Vežou smrti“, kde bol určený na manuálne drvenie rádioaktívneho uránu, to boli miesta kalvárie Titusa Zemana.

Don Titus o období vypočúvania, mučenia a väzenia povedal Augustínovi Krivosudskému: „Keď ma chytili, nastala pre mňa krížová cesta. Najťažšie chvíle po fyzickej a psychickej stránke som prežíval vo vyšetrovacej väzbe. Trvala v podstate dva roky. Pod oknom cely som mal popravisko.

Denne ta privádzali ľudí. Počúval som strašné až neľudské výkriky a náreky - ešte aj tam ich mučili. Žil som v neustálom strachu, že v ktoromkoľvek okamihu sa otvoria dvere na mojej cele a vyvedú ma na popravisko. Pozri na mňa, aj z toho som takto ošedivel. Keď sa mám v mysli vrátiť k nepredstaviteľnému mučeniu pri vyšetrovaní, poviem ti úprimne, že sa ma zmocňuje strašná hrôza. Používali neľudské metódy bitia a trýznenia najvyššieho stupňa. Opakovane napríklad pri vypočúvaní prinášali vedro plné výkalov zo žumpy, ponorili mi doň hlavu a držali, kým som sa začal dusiť. Obrovské kopance do celého tela, silné údery s nejakým predmetom, zauchá. Po jednom takomto údere som ohluchol.“

V roku 1964 režim Titusa podmiennečne prepustil na slobodu, stále je však trápený, prenasledovaný a nakoniec sa s ním jednalo ako s pokusným králikom. Zomrel 8. januára 1969.

Modlitba za svätorečenie Titusa Zemana, saleziána, kňaza

Všemohúci Bože,
 ty si si vyvolil svojho služobníka Titusa Zemana,
 aby nasledoval charizmu svätého Jána Bosca.
 Pod ochranou Panny Márie, Pomocnice kresťanov,
 sa stal kňazom a vychovávateľom mládeže.
 Žil podľa Božích prikázaní a pre svoju priateľskú povahu
 a ochotu pomôcť bol obľúbený medzi ľuďmi.
 Keď nepriatelia Cirkvi siahli na ľudské práva a slobodu vyznania,
 kňaz Titus nestratil odvahu a vytrval na strane pravdy.
 Pre vernosť svojmu saleziánskemu povolaniu a obetavú službu Cirkvi
 bol väznený, zosmiešňovaný, ponížovaný a mučený,
 ale on neohrozene vzdoroval svojim mučiteľom.
 Všetko pretrpel z lásky a s láskou.
 Prosíme ťa, večný Bože, osláv svojho verného sluhu Titusa,
 aby sme si ho mohli v Cirkvi verejne uctievať na oltári.
 Prosíme ťa za jeho svätorečenie skrze tvojho Syna Ježiša Krista
 a na príhovor jeho matky Panny Márie, Pomocnice kresťanov.
 Amen.

„Aj keby som stratil môj život,
 nebolo by to márne,
 ak by sa aspoň jeden z tých,
 ktorým som pomohol,
 stal kňazom namiesto mňa.“

(Don Titus Zeman,
 porov. Summarium Documentorum,
 Doc. 28)

„Bol svätý a zomrel ako mučeník.“
 (Summarium Testium, Test. XVI, § 322)

zdroj: www.tituszeman.sk

**TITUS
 ZEMAN**
 MUČENÍK ZA DUCHOVNÉ
 POVOLANIA

zdroj: www.tituszeman.sk

Panna Mária - rozvázovačka uzlov

Zauzlené manželstvo

Zobrazenie Panny Márie ako tej, čo rozvážuje uzly, sa stalo známym len nedávno, ale počiatky siahajú tristo rokov do minulosti. Na rozdiel od pobožností, ktoré majú korene v mariánskych zjaveniach v Lurdoch alebo vo Fatime, táto pobožnosť pochádza z Máriinho orodovania v problémovom manželstve. Stalo sa to v roku 1615, keď nemecký šľachtic Wolfgang Langenmantel a jeho manželka Sofia mali vážne manželské problémy. Keď sa Wolfgang z posledných síl usiloval vyhnúť rozvodu, dal si poradiť od jezuitského kňaza Jakoba Rema, ktorý bol známy svojou úctou k Panne Márii. Páter Rem povzbudil Wolfganga, aby tieto manželské problémy predložil Panne Márii. Títo dvaja muži sa štyrikrát spoločne modlili počas 28 dní a pri poslednom stretnutí dal Wolfgang pátrovi Removi svoju manželskú stuhu. (Ako bolo vtedy zvykom, nevesta a ženich boli počas svadobného obradu zviazaní stuhou. Bol to symbol ich novej jednoty ako manželského páru.) Kým sa modlili, otec Rem pozdvihol stuhu k obrazu Panny Márie Snežnej. Obetoval jej „manželský zväzok“ a prosil ju, aby „rozviazala všetky uzly“ vo vzťahu Langenmantelovcov. Keď kňaz stuhu vyrovnal, bola snehobiela. Wolfgang nabral odvahu a domov sa vrátil s novou nádejou pre manželstvo. A hoci podrobnosti sa v dejinách stratili, je známe, že sa napokon so Sofiou zmieril. Príbeh o ich zachránenom manželstve sa odovzdával ďalej - najprv ich synovi a potom vnukovi Hieronymovi Langenmantelovi, ktorý sa stal kňazom. Okolo roku 1700 otec Langenmantel dal namaľovať príbeh svojich starých rodičov. Umelec prišiel s obrazom, na ktorom Panna Mária rozvážuje uzly na manželskej stuhe Sofie a Wolfganga - boli to symboly problémov, ktoré ich priviedli na pokraj rozvodu. Jeden anjel podáva zauzlenú stuhu Panne Márii a druhý z jej rúk prijíma vyrovnanú stuhu. Táto maľba bola skrytá v nemeckom Augsburgu - najprv v Kostole svätého Petra am Perlach, potom v tamojšom karmelitánskom kláštore. V 80. rokoch 20. storočia ju vrátili do kostola a tam ju prvýkrát videl Jorge Mario

Bergoglio, ktorý bol v Nemecku na štúdiách. Budúceho pápeža Františka tento obraz uchvátil, kúpil si jeho pohľadnicu a priniesol ju do rodnej Argentíny. Keď šírila túto pobožnosť, stala sa veľmi obľúbenou.

Viera rozvážuje uzly

V októbri 2013 pápež František rozprával o tejto pobožnosti a o tom, že viera Panny Márie „rozvážuje uzol hriechu“. Táto myšlienka naráža na úlohu Panny Márie v dejinách spásy. Svätý Irenej, ktorý žil v druhom storočí, to vyjadruje takto: „Uzol Evinej neposlušnosti rozviazala Máriina poslušnosť; čo zviazala Eva neverou, to rozviazala Mária vierou.“ Pápež František vysvetľoval, že aj nás môže zväzovať naša vlastná neposlušnosť. Keď sa neriadime vo svojom živote Božou vôľou, „v našom vnútri sa vytvára akoby uzol. A tieto uzly nás oberajú o pokoj a veselosť. Sú nebezpečné, pretože viaceré uzly môžu vytvoriť zauzlenie, ktoré je vždy bolestivé a stále ťažšie sa rozmotáva. Božiemu milosrdenstvu, ako vieme, nič nie je nemožné! Aj tie najzamotanejšie uzly sa rozvážujú jeho milosťou. A Mária, ktorá svojim „áno“ otvorila dvere Bohu, aby rozviazala uzol dávnej neposlušnosti, je Matkou, ktorá nás trpezlivo a láskavo privádza k Bohu, aby ako milosrdný Otec rozviazala uzly, ktoré sú na našej duši.“

Uzol v mojom živote

A čo sú tie „uzly na našej duši“? Uzly finančných ťažkostí, starostí o dieťa, ktoré zišlo z cesty, závislosti, choroby, depresie, rozvodu, neplodnosti, nezamestnanosti... Väčšina z nás rieši aspoň jeden veľký uzol. Nie všetky sú dôsledkom nášho hriechu. Niektoré uzly sú jednoducho bolestivé situácie, ktoré pochádzajú z toho, že žijeme v hriešnom svete. Nech je ich dôvod akýkoľvek, tieto uzly sú také zamotané, že si takmer zúfame, či sa vôbec dajú rozviazať. Viem, že takýto uzol mám. Jedna stránka môjho života - financie - bola také zauzlená, že nedávno som chcela prestať tento uzol rozvážovať. Ten uzol sa začal vtedy, keď som zanechala svoju prácu, aby som sa starala o svoju matku v

poslednom roku života - ten rok sa natiahol na päť. Situáciu skomplikovala aj krádež jej investícií, na čo sa prišlo až týždeň po pohrebe. Vyvrcholilo to vtedy, keď som začala mať zdravotné problémy. Odvtedy nespočetné noci prerušovala panika a obavy. Celá zauzlená spleť bola taká veľká, že som ani nemyslela na to, že sa obrátim k Panne Márii, rozväzovačke uzlov. Keď som začala písať tento článok, cítila som jemné pobádanie: „Možno je čas, aby si túto oblasť zverila do Máriinej opatery.“ Urobila som to - a chcela by som povedať, že uzol bol úplne rozviazaný. Hoci sa to ešte nestalo, pripomínam si, že Mária možno rozväzuje uzly, ale Boh nám slúbil „chlieb náš každodenný“ a ja naozaj dostávam každodenný chlieb. Keď čakám, utešujú ma slová pápeža Františka:

„Všetky uzly srdca, všetky uzly svedomia môžu byť rozmotané. Prosím Máriu, aby mi pomohla dôverovať v Božie milosrdenstvo, aby som sa dokázal zmeniť. Ona, žena viery, nám istotne povie: 'Chod' za Pánom. On ti rozumie.' A ona, Matka, nás berie za ruku a privádza do náručia milosrdného Otca.“

prevzaté z internetu

Nič nebude nemožné

Aký uzol vo vašom živote vám spôsobuje bolesť? Povzbudzujem vás, aby ste svoj problém zverili Panne Márii. Keď bude rozväzovať uzol, bude poukazovať na Ježiša. On nám veľmi jasne hovorí, že neexistujú hranice toho, čo Boh dokáže urobiť: „Veru, hovorím vám: Ak budete mať vieru ako horčičné zrnko a povieťe tomuto vrchu: „Prejdi odtiaľto ta!“ - prejde. A nič vám nebude nemožné.“ (Mt 17, 20)

Pápež František prijíma 20.9.2014
od prezidentky Argentíny dar

- obraz Panny Márie Rozväzovačky uzlov

Modlitba k Panne Márii, rozväzovačke uzlov

Svätá Mária, ty si bola celý život plná Božej prítomnosti, s pokorou si prijímala Otcovu vôľu a diabol ťa nikdy nedokázal zaplietť do svojho zmätku.

U svojho syna si sa prihovárala za naše ťažkosti, ako si sa prihovárala na svadbe v Káne.

Svojou pokorou a trepezlivosťou si nám dala príklad, ako rozpletať uzly nášho života.

Navždy ostávaš našou Matkou a tým naprávaš a osvecuješ spojenie, ktoré nás spája s naším Pánom.

Svätá Matka, Matka Božia a Matka naša, prosíme teba, ktorá s materinským srdcom rozplietáš uzly nášho života, vkladáme do tvojich rúk naše úmysly (uvedte modlitbový úmysel) a prosíme ťa, aby si rozviazala každý uzol a zmätok.

Svojou milosťou, orodovaním a príkladom nás oslobod' od všetkého zla a rozviaz putá, ktoré nám bránia v zjednotení s Bohom.

Daj nám, aby sme vyslobodení od každého zmätku a omylu nachádzali Pána vo všetkých veciach, aby sme v ňom ukotvili svoje srdce a stále mu slúžili v našich bratoch a sestrách.

Amen.

Prevzaté z modlitby,
ktorá sa pripisuje Jorge Mariovi Bergogliovi (pápežovi Františkovi)

„Toto je môj Syn, nezapriem ho.“

Homília Svätého Otca

Na sviatok Sedembolestnej Panny Márie pozval pápež František veriach pri sv. omši v Dome sv. Marty, aby kontemplovali Božiu Matku pri päte Ježišovho kríža.

„Kontemplovať Ježišovu Matku, kontemplovať tento znak protirečenia, lebo Ježiš je víťazom, ale na kríži. Na kríži, to je protirečenie, ktoré je ťažké pochopiť... Treba mať vieru, aby sme toto tajomstvo pochopili, či aspoň sa k nemu priblížili.“

Mária to vedela a „celý život prežila s prebodnutou dušou,“ pripomenul ďalej Svätý Otec. Nasledovala Ježiša a počula poznámky ľudí niekedy v prospech, niekedy proti jej Synovi. Napriek tomu vždy stála za Ježišom. A práve „pre toto hovoríme, že je prvou učeníčkou,“ vysvetlil pápež v dnešnej homílii.

Mária prežívala ustarostenosť, ktorú v jej srdci vyvolal tento „znak protirečenia“. Nakoniec však bola tam, v tichosti, pod

krížom hľadiac na svojho Syna, zamyslel sa pápež. Možno počula poznámky typu: „Pozri, toto je matka jedného z týchto troch zločincov“. No ona „nastavila tvár za svojho Syna“:

„To, čo teraz poviem, sú drobné slovká, ktoré nám pomôžu kontemplovať v tichu toto tajomstvo. V tej chvíli nás ona všetkých porodila: porodila Cirkev. ‚Žena,‘ - hovorí jej Syn, - ‚hľa, tvoji synovia‘. Nehovorí: ‚matka‘, hovorí: ‚žena‘. Žena silná, odvážna; žena, ktorá tam bola prítomná, aby povedala: ‚Toto je môj Syn: nezapriem ho.‘“

Tento úryvok z evanjelia (Jn 19,25-27) nám teda napomáha kontemplovať toto tajomstvo. „Nech Duch Svätý povie každému jednému z nás to, čo potrebujeme,“ dodal na záver pápež František.

-ej-

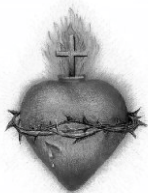
ZAÚJALO NÁS

Srdce Ježišovo

Bože, pre teba sú všetky srdcia otvorené,
každá ľudská vôľa k Tebe volá,
nič sa pred Tebou neukryje.

Prosím Ťa naliehavo,
abys` očistil zámer môjho srdca,
darom Tvojej nevýslovnej milosti,
aby som Ťa mohol dokonale milovať
a vzdávať Ti chválu, ktorej si hoden.

Eva Č.

Modlitba matky v srdci

Modlitba matky v srdci utkaná
k Tebe môj Bože poslaná,
vypočuj každú matku úbohú,
ktorá Ťa vrúčne prosí tu.

Ja Tvoje Srdce odprosujem,
za všetko, čím sa prehrešujem,
to Srdce láskou planie,
ku všetkým a jedno aký je
biely, čierny a či žltý,
nikoho neopúšťa a všetko vždy odpúšťa.
Tak nájdi to Srdce premilé,
bo poklad je to jediný,
pre tvoju spásu potrebný.

Eva Č.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.